नेपथ्ये । कथं न भेष्यामि । एष मां को ऽपि प्रत्यवनतशिरोधरमिक्षुमिव तीक्ष्णाभङ्गं करोति ।

यवनी । भर्तः । एतद्धस्तावापसहितं शरासनं ।

॥ पत्रं १४ ॥

प्रतीहारी । इत इतो देवः ।

नेपथ्ये । अविध अविध । अहमत्रभवन्तं प्रेक्षे । त्वं मां न प्रेक्षसे । विडालगृहीतो मूषक इव निराशो ऽस्मि जीविते संवृत्तः ।

विदूषकः । अहं येनेष्टिपशुमारं मारितः । सो ऽनेन स्वागतेनाभिनन्द्यते ।

॥ पत्रं १६ ॥

विदूषकः । यङ्ग्वानाज्ञापयति ।

॥ पत्रं १०१ ॥

नेपथ्ये । मा खलु चापलं कुरु । कथं गत एवात्मनः प्रकृतिं ।

॥ पत्रं १०२ ॥

बालः । जृम्भस्व सिंह । दन्तांस्ते गणयिष्यामि ।

प्रथमा । अविनीत । किं नो ऽपत्यनिर्विशेषाणि सत्त्वानि विप्रकरोषि । हन्त वर्धते ते संरम्भः । स्थाने खल्वृषिजनेन सर्वदमन इति कृतनामधेयो ऽसि ।

द्वितीया । एषा खलु केशरिणी त्वां लङ्घयति । यद्यस्याः पुत्रकं न मुञ्चसि ।

बालः । अहो । बलीयः खलु भीतो ऽस्मि ।

प्रथमा । वत्स । एतं बालमृगेन्द्रं मुञ्च । अपरं ते क्रीडनकं दास्यामि ।

बालः । कुत्र । देह्येनं ।

द्वितीया । सुव्रते । न शक्य एष वाचामात्रेण विरमयितुं । गच्छ त्वं । मदीय उटजे मार्कण्डेय स्यर्षिकुमारस्य वर्णचित्रि

॥ पत्रं १०३ ॥

तो मृत्तिकामयूरस्तिष्ठति । तमस्योपहर ।

प्रथमा । तथा ।

बालः । अनेनैव तावत्क्रीडयिष्यामि ।

तापसी । भवतु । न मामयं गणयति । को ऽत्रर्षिकुमाराणां । भद्रमुख । एहि तावत् । मोचयानेन दुर्मोचहस्तग्राहेण डिम्भलीलया बाध्यमानं बालमृगेन्द्रं ।

तापसी । भद्रमुख । न खल्वयमृषिकुमारः ।

॥ पत्रं १०४ ॥

तापसी । आश्चर्यमाश्चर्यं ।

तापसी । अस्य बालरूपस्य ते ऽपि संवादिन्याकृतिरिति विस्मापितास्मि । अपरिचितस्यापि ते ऽप्रतिलोमः संवृत्त इति ।

तापसी । पुरुवंशः ।

तापसी । यथा भद्रमुखो भणति । अप्सरःसंबन्धेनास्य जनन्यत्र देवगुरोस्तपोवने प्रसूता ।

तापसी । कस्तस्य धर्मदारपरित्यागिनो नाम संकीर्तितुं चिन्तयिष्यति ।

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/kalidasa1842/0152
gefördert durch die Gesellschaft der Freunde Universität Heidelberg e.V.